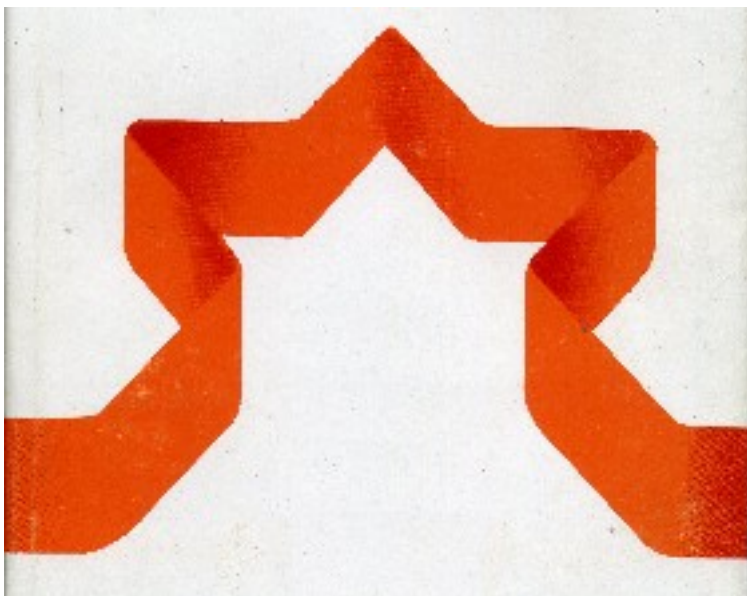

Írta:

2014. január 15. szerda, 09:22

Egyszerűen lehet rájuk számítani! Az élet minden területén, ahol a nép segítségre szorul, ott vannak a karhatalmisták. Más néven a munkásőrök (képünk egy róluk szóló könyv borítójának részlete), akik árvíznél, aratásnál, szállítási feladatot megoldásánál vállalják a munka dandárját. Néha ott is, ahol semmi szükség rájuk!

Azért egy ilyen bevezető szöveg utolsó mondata aligha jelenhetett volna meg, éppen ötven évvel ezelőtt. Amelyik időszakból való az alaphír, ami szerint a karhatalmisták ott álltak a gátakon, jégzajlásnál, minden fronton. Ráadásul alig fáztak, mert akadt jó ki s pufajkájuk, magyarul vattakabátjuk. Nem ez utóbbi, hanem az előbbi kifejezés okán, később csúfolták is őket. De nem nyíltan, hiszen ahhoz 1964-ben, január közepén szinte senki sem volt elég bátor Magyarországon.

A hó eltakarításában szintén a karhatalom emberei jártak az élen. Hiába, az emberarcú szocializmus korszakában szükség volt a nevelő célzatú példákra. Egy 150 fős csoport dolgozott, erejüket megfeszítve lapátolták a havat a pécsi főközlekedési utakról. Nélkülük megbénult volna a forgalom.

De akkor sem jöttek zavarba az egyenruhás szervezett legjobb emberei, amikor a helyi közlekedési vállalatnál egyszerre egy tucatnyi szerelő, illetve lakatos vonult be, kötelező katonai szolgálatra. Hívták őket hát mentek a

Írta:

2014. január 15. szerda, 09:22

szakmunkások, javítottak, szereltek, hegesztettek, mindent elvégeztek, ami rájuk hárult.

Természetesen nagy-nagy lelkesedéssel munkálkodtak. Akkoriban majdnem mindenki úgy cselekedett, nem is lehetett volna az ellenkezőjét elképzelni. De félre a tréfát, lássuk csak, mire voltak még bevethetők az elit csapat tagjai?

Ha a szükség úgy hozta, akár gyakorlatoztak is, meg lövészeten vettek részt. Óvták a népköztársaság értékeit, vívmányait. Őrizték a pártházakat, igaz ezen igyekezetük azért nem jelentett osztatlan sikert, az állampolgárok soraiban.

A rendszerváltáskor aztán megszűnt a testület, a fegyverek a raktárakban maradtak, a tagok leszerelése után. Ma már csak kevesen gondolnak nosztalgiával arra a korszakra. Már azok, akik egyáltalán vissza tudják idézni a boldog, netán boldogtalan esztendőket, az elmúlt évezred utolsó századának hatodik évtizedét, annak derekát.